

- b) przy podejmowaniu decyzji o jego uwolnieniu należy przy uwzględnieniu okoliczności danego przypadku zbadać czy obywatel państwa trzeciego dysponuje zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa członkowskiego niezbędnymi środkami dla celów pobytu na terytorium tego państwa członkowskiego oraz posiada adres, pod którym może zamieszkiwać?

(¹) Dz. U. L 348, s. 98.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-363/09)

(2009/C 267/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Parpala i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że utrzymując w mocy art. 38 Ley 43/2002, de 20 de noviembre de 2002, de sanidad vegetal [ustawy 43/2002 z dnia 20 listopada 2002 r. o zdrowiu roślin] Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 13 dyrektywy 91/414/EWG (¹);

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 91/414/EWG wynika z potrzeby zharmonizowania krajowych przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin. W tym celu ustanawia jednolite zasady odnoszące się do warunków i procedur udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu tych produktów.

Artykuł 13 tej dyrektywy zawiera przepisy dotyczące, z jednej strony, danych, które muszą przedstawić ubiegający się o zezwolenie na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu, a z drugiej strony, korzystania z tych danych i ich ochrony, gwarantując, poza określonymi wyjątkami, ich poufność.

Dyrektywa dokonuje pełnej harmonizacji i w związku z tym państwo członkowskie nie może przyjmować przepisów na szczeblu krajowym, zobowiązujących podmioty gospodarcze do dzielenia się danymi dostarczonymi przez pierwszego wnioskodawcę, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 13 ust. 7.

Mimo to art. 38 Ley 43/2002 zezwala na dostęp do danych pochodzących z badań i doświadczeń w przypadkach innych niż sytuacje określone wyraźnie w dyrektywie.

Komisja uważa, że z uwagi na to, że państwu hiszpańskiemu nie przysługiwał jakikolwiek zakres uznania przy transpozycji do prawa krajowego art. 13 dyrektywy 91/414/EWG i że nie wszczęło ono postępowania w celu stwierdzenia nieważności tego przepisu, ustanowienie odstępstwa od systemu dostępu do danych zawartych w dokumentacji ze spraw dotyczących dopuszczenia do obrotu środków ochrony roślin, które nie jest przewidziane w ww. dyrektywie, stanowi naruszenie prawa wspólnotowego.

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. w sprawie T-226/08 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); uczestnik postępowania: Schwarzbärau GmbH; wniesione w dniu 14 września 2009 r. przez Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH

(Sprawa C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (przedstawiciel: adwokat P. Wadenbach)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Schwarzbärau GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie T-226/08;

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1124/2004-4);

— unieważnienie w całości wspólnotowego znaku towarowego nr 505 503 „ALASKA” z powodu istnienia bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;

— posiłkowo względem żądania zawartego w tiret trzecie, unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 505503 „ALASKA” przynajmniej w odniesieniu do następujących towarów: „wody mineralne i gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe”, należące do klasy 32.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji, na mocy którego oddalono skargę wnoszącą odwołanie na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 8 kwietnia 2008 r. W decyzji tej Izba Odwoławcza utrzymała w mocy oddalenie przez Wydział Unieważnień złożonego przez wnoszącą odwołanie wniosku o unieważnienie graficznego wspólnotowego znaku towarowego „ALASKA” dla wszystkich objętych rejestracją towarów (wody mineralne i gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe; napoje owocowe i soki owocowe; syropy i inne preparaty do produkcji napojów).

Strony prowadzą zasadniczo spór co do tego, czy istnieje bezwzględna podstawa odmowy rejestracji w postaci konieczności pozostawienia do swobodnego używania oznaczenia pochodzenia geograficznego.

Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94, zwłaszcza jeśli brać pod uwagę zasady wypracowane w orzecznictwie.

Zgodnie z wyżej wspomnianym przepisem rozporządzenia nr 40/94, aby odmówić rejestracji wspólnotowego znaku towarowego wystarczy, by ten składał się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania pochodzenia geograficznego. Wynika z tego, że określenia geograficzne, które mogą być używane przez przedsiębiorstwa, winny pozostać do dyspozycji jako oznaczenia pochodzenia geograficznego w odniesieniu do określonej kategorii towarów. Stosowanie wspomnianego przepisu rozporządzenia nr 40/94 nie zależy od istnienia konkretnej, aktualnej lub istotnej konieczności pozostawienia do swobodnego używania.

Gdyby Sąd prawidłowo zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i wypracowane w orzecznictwie zasady, musiałby dojść do wniosku, że na Alasce znajdują się największe zasoby wody pitnej w Stanach Zjednoczonych, że właściwy krąg odbiorców kojarzy Alaskę z naturalną obfitością czystej wody w jej różnych postaciach, że produkcja wody mineralnej na Alasce odbywa się na istotną gospodarczo skalę oraz że jej sprzedaż ma już miejsce we Wspólnocie, tak więc można poważnie liczyć się z zwiększeniem tej sprzedaży. Wynika z tego jednoznacznie, że określenie „ALASKA” będzie

mogło być w przyszłości używane przez konkurentów jako oznaczenie pochodzenia geograficznego.

Zamiast tego Sąd błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i wypracowane w orzecznictwie zasady, ustanawiając w drodze badania dogodności dodatkowe, wykraczające poza wspomniane zasady wymogi zależne od tego, czy sprzedaż wody mineralnej z Alaski we Wspólnocie jest racjonalna z gospodarczego punktu widzenia (poziom konkurencji, koszty transportu). Te dodatkowe wymogi są w świetle uregulowania zawartego w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, a w szczególności w świetle zasad wypracowanych w orzecznictwie zbyt rygorystyczne i prowadzą do zbyt szerokiej wykładni, która jest niezgodna z celem tego przepisu prawa wspólnotowego.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. w sprawie T-225/08 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); uczestnik postępowania: Schwarzbärau GmbH; wniesione w dniu 14 września 2009 r. przez Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH

(Sprawa C-365/09 P)

(2009/C 267/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (przedstawiciel: adwokat P. Wadenbach)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Schwarzbärau GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie T-225/08;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 kwietnia 2008 r. (sprawa R 877/2004-4);
- unieważnienie w całości wspólnotowego znaku towarowego nr 505 552 „ALASKA” z powodu istnienia bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.